

Pořad bohoslužeb

8. dubna – 14. dubna 2019, DOBA POSTNÍ Žaltář I.týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 8.4.	Pondělí po 5.neděli postní Sv. Albert	St. Jičín	17:00	za živou a ř rodinu Handrychovu, za dceru Moniku s prosbou o ochranu Boží a Panny Marie
Úterý 9.4.	Úterý po 5.neděli postní Sv. Marie Kleofášova	Palačov	16:00	mše svatá /namísto 18.4./
		St. Jičín	17:00	za ř rodinu Korabečnou, Janýškovu, Podzemnou a prosbu o ochranu Panny Marie pro živou rodinu
Středa 10.4.	Středa po 5.neděli postní	St. Jičín	16:20 17:00	pobožnost křížové cesty na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní, za ř rodiče, ř dva syny, duše v očistci, ochranu Boží a Panny Marie pro živé rodiny + <i>po mši sv. modlitební společenství</i>
Čtvrtek 11.4.	Čtvrtek po 5.neděli postní Připomínka sv. Stanislava, biskupa a mučedníka	Janovice	16:00	mše svatá /o.Petr/
		Bernartice	17:00	<i>svátost smíření /o.Petr/</i>
Pátek 12.4.	Pátek po 5.neděli postní	St. Jičín	14:30 16:20 17:00	<i>svátost smíření</i> pobožnost křížové cesty za ř rodiče Hatlapatkovy, Horutovy, duše v očistci, ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu /o.Petr/
Sobota 13.4.	Sobota po 5.neděli postní Připomínka sv. Martina I., papeže a mučedníka FATIMSKÝ DEN	St. Jičín	17:00	za živou a ř rodinu Indrákovu, dar zdraví a Boží ochranu /mše sv.s nedělní platností, bez průvodu/
Neděle 14.4.	KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDELE <i>Žehnání ratolestí („kočiček“) průvod</i>	St. Jičín	7:45	za řP.Jaromíra Hučku /o.Petr/ + <i>po mši sv. pobožnost křížové cesty</i>
			14:30	křížová cesta v přírodě (kolem hradu)
		Bernartice	8:45 9:15	pobožnost křížové cesty mše svatá /o. Petr/
		Loučka	9:00	mše svatá /o.Václav Rylko/
		St. Lhota	10:45	mše svatá /o.Pawel/

Webové stránky farnosti Starý Jičín: farnostsj.wz.cz

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

7.4.2019

5. neděle postní

19./ročník X.

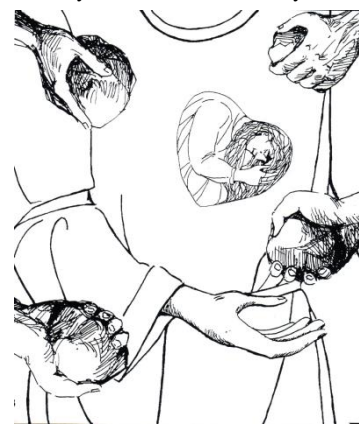
Praví Pán: Nyní se tedy obraťte ke mně celý svým srdcem, neboť jsem dobrotivý a milosrdný.

Hřích

Bratři a sestry, jaký názor mají lidé na hřích? Jak o něm soudí? Na jedné straně – v románech, ve filmech, je hřích bagatelizován, je příkrášlován, je přímo sváděno ke hříchu. Na druhé straně – třeba v Orientě, ve východních zemích, platí tvrdá spravedlnost. Za hříchem vždycky musí přijít hned trest. Proniknou občas zprávy z Iránu, z Iráku a z jiných zemí, že tam bezcitně ukamenují. Obojí ten názor je nesprávný.

Co soudí o hříchu Pán Ježíš? Odpověď nám dává dnešní evangelium. Odpověď je dvojitá. Hřích nemůžeme schvalovat, hřích je škodlivý, hřích musíme odsoudit. Ale za druhé, toho, kdo se hříchu dopustil, toho nesmíme odkopnout, odepsat, toho musíme politovat a snažit se, aby se napravil. A o těchto dvou bodech budeme dnes, podle evangelia uvažovat.

1.Bylo časně ráno, když se otevřely brány jeruzalémského chrámu a lidé spěchali na pobožnost. Také Ježíš přišel z Olivové hory, kde přespál, usedl na schodky u chrámového nádvoří, lidé se kolem něj shromáždili a on je začal učit. Bylo pozorné ticho, tak jako u nás v kostele.

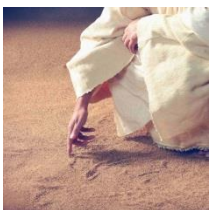

Ježíš si nevšímal těch, kteří seděli opodál s notýskem v ruce, vyslanců velerady, kteří pečlivě zaznamenávali každé slovíčko, které by mohli využít proti němu. Najednou byl klid porušen. Z dále se ozýval křik čím dál silnější, bylo vidět dav lidí, jak někoho vlekou. Chytili nevěrnou ženu. Když ji chytili, měla na sobě šatů moc málo. A teď, jak ji vlekli, strhali z ní i to, co ještě na sobě měla. Vedli ji sem, na soud. Měl to být soud, hned rozsudek a hned rozsudek proveden. Ale

vlastně – měly to být soudy dva. Soudit tu ženu, soud přenechat Kristu a nakonec odsoudit jej. Už ji hodili na zem a říkají: „Mistře, ta žena byla přistižena při manželské nevěře. Co o tom soudíš?“ Říkali si: „Teď neunikne. Buďto řekne – Zabte ji – a my ukážem na něj prstem a řekneme – Ten má tvrdé srdce. Anebo řekne – Pustte ji – a my se budeme divit: To je Syn Boží? Takhle dovolí přestupovat Zákon?“

Měli to dobře nachystané. Co Ježíš odpoví? Zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první po ní hodí kamenem.“ A hned se sehnul a něco na dlažbě psal. Nádvoří bylo vydlážděné hlazeným mramorem. Ale jak přicházeli poutníci, na svých sandálech přinesli písek, jak zavanul vítr, na dlažbě usadil se prach a tak to byla vhodná psací tabulka.

Ježíš psal. Co tam psal? Nevíme. Mohl tam napsat větu: Bůh nechce smrti hříšníka, ale aby se obrátil a byl živ.

Ve filmu o Ježíšovi nazvaném Král králů je ta scéna pěkně zachycena. Žalobci stojí za Kristem v řadě, ve frontě, každý už v ruce drží kámen a první hledí přes Kristovo rameno na zem a co tam čte?

Ježíš napsal: „Ty jsi také cizoložník.“

Žalobcovi vypadl kámen na zem a vytratil se. Už se sklání druhý a čte tam svoje hříchy. Třetí, další ... Z těch, kteří přišli jako žalobci, stali se obžalovaní. Všichni se vytratili. Zbyla tam hromádka kamení a vedle ležela žena jako hromádka neštěstí. Tak si to nepředstavovali. Mysleli si, že hromada bude jedna. Zabitá žena a na ní zkrvavené kameny. Ježíš se na ni podíval. Chvěla se strachem a červenala se studem.

Ptal se jí: „Nikdo tě neodsoudil?“

„Řekla: „Nikdo, Pane.““

Byl tady jeden, který ji odsoudit mohl, protože on byl bez hříchu. Ježíš sám. Ale on jí řekl: „Také já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš.“

Ta dvě poslední slova si pamatujme. Neřekl jí: Ženo, jdi domů a pokračuj v tom, jak žila. Nikoliv. On hřích odsoudil, před hříchem varoval, protože hřích je neštěstí a neštěstí za sebou vleče. Řekl jí: Už nehřeš.

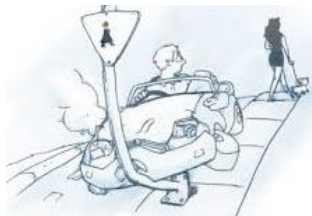
Kdybyste někteří jeli do rekreačního místa Vranov nad Dyjí, tak z vrcholu budete prudkými serpentínami klesat do městečka u Dyje. Serpentinu mají prudké zatáčky a na vnější straně mají silné zábradlí z železných traverz. Stalo se jednou, když jsem tam působil, že dva mladí opilí lidé, navečer do toho zábradlí narazili. Zábradlí se ohnulo, ale vydrželo. V tu chvíli oba vystřízlivěli. Vidět pod sebou propast, 150 metrů hlubokou a dole tekoucí Dyjí, to nebyl pěkný pohled. Jistě děkovali za to, že tam zábradlí je.

Moji milí, a toto platí pro mladé lidi. Bůh zakazuje hřích. Staví tam zábradlí. Proč? Protože by ti uškodilo, kdybys to přestoupil. Sletěl bys do propasti. Kněz by měl lehčí úkol, kdyby mladým lidem mohl říct tak, jako jakýsi sexuolog, který říká: Všecko máte dovoleno, volná láska, nic není tabu, nic není zakázáno. Užijte se.

Jako by řekl těm chlapcům: „Tady žádné zábradlí nebude a klidně padejte do propasti.“

Co bude dál, o tom ten blázen nemluvil.

Bylo by milejší říct ženatým mužům: „Podívej se, když si tak sem tam odskočíš a uděláš si nějakou radost bokem, to ti nesmí nikdo zazlívát. Taková láska je víc než předpis věrnosti. To se nesmí brát na lékárnické váhy, to je jen takový gentlemanský přestupek. To nic není.“

Ano. Ale, když se pak rodina zřítí do propasti, když se domov rozpadne, budete budovat pro děti domovy – jsou to sirotci a mají naživu i tatínka i maminku. Toto si mají rozmyslet lidé, kteří jsou pouštěni ke kamerám a k mikrofonům, aby kazili národ. Hřích musíme odsoudit. Hřích je vždycky škoda a neštěstí.

2. Ale teď je druhá otázka. Co udělat s tím, kdo havaroval? Kdo se hříchu dopustil? Máme to vzít jako v Iránu? Ruku na kámen a zlodějovi ruku useknout? Nevěrnou ženu umlátit kamením? Toto Ježíš nedovoluje. Sklání se ke hříšníkovi s pochopením. On nalomenou větev nedolomil. Upevnil, přivázel, obalil a ona snad poroste dál. Knot, který ještě trošku měl jiskřičku, nezamáčkl, neuhasil. Snažil se plamínek ještě rozfoukat, aby se rozhořel. Hříšníka neodkopl. Neřekl: Byl jsi jako perla, teď jsi padl do bláta, fuj, jdi pryč! Lepší je jeho řešení – zablácenou perlu nerozšlápnout, vzít ji, to bláto z ní smýt a ukázat, jak je krásná!

O třech ženách se mluví v této záležitosti v evangeliu.

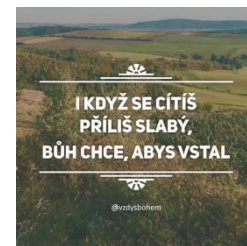
První byla Marie Magdalena. Prvně veselá hříšnice, potom rozervaná žena se před Kristem vyplakala a on jí řekl: Jdi v pokoji. A zase ten konec: Už nehřeš.

Druhá byla Samaritánka, které on prozpytoval svědomí a řekl jí: Už jsi zhřešila s pěti muži a ten, se kterým žiješ teď, není tvůj muž. A ona se polepšila, stala se z ní apoštolka, misionářka. Přišla do své obce, lidem všecko pověděla a získala je pro víru.

A třetí – to je žena z dnešního evangelia. My o ní nevíme, jak život dokončila, ale jsme přesvědčeni, že dobře. Že už se ke svým špatným vztahům nikdy nevrátila.

Bratři a sestry, za 14 dní budou Velikonoce. Teď se ještě díváme na Krista trpícího. V jeho pohledu vidíme vysvětlení: **Já jsem trpěl pro tebe.** A my si uvědomujeme, že hřích je bolest pro Krista, že hřích je neštěstí pro nás, a proto se jdeme z hříchů vyzpovídat a s Kristem se usmířit. A doufáme, že s Boží milostí se každému podaří poslechnout i poslední výzvu Ježíše Krista: **Máš hříchy odpuštěny, už nehřeš. Amen.**

/P.Alois Pekárek, z knihy Hořící srdce, vydalo nakl.FiBox Třebíč 1993/

Různá oznámení

Příprava na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

Milí farníci,

téma pro měsíc duben zní **Velikonoce**. Nezapomeňte se zastavit u nástěnky v kostele, kde si můžete přečíst úryvek z Bible, splnit úkol a za odměnu nalepit cihličku na náš Misijní most. „Světce měsíce“ je svatý **Vojtěch**.

Úkolem dětí je opět zjistit o tomto světci co nejvíce informací a nakreslit obrázek z jeho života. Termín odevzdání vašich výtvorů je do neděle **14. dubna**.

Více informací naleznete na nástěnce v kostele.

Úklid kostela před Velikonocemi bude na Zelený čtvrtek 18.4.od 8:00.